

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๗/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๙/๒๕๖๔

วันที่ ๑๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง	{	นายสุภาชิต เล่าวัชรพันธ์	ผู้ร้อง
		ศาลจังหวัดแพร่ ที่ ๑	
		ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาแผ่นดิน ที่ ๒	
		ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาแผ่นดิน ที่ ๓	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายสุภาชิต เล่าวัชรพันธ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายสุภาชิต เล่าวัชรพันธ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังที่เรือนจำจังหวัดพะเยา ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๑๙๓/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ ๒๒๐๑/๒๕๖๑ ศาลจังหวัดแพร่ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) พิพากษาว่า ผู้ร้องมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม (๒) และมาตรา ๖๖ วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายลงโทษจำคุก ๒๕ ปี ปรับ ๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท และริบของกลาง คดีถึงที่สุด ต่อมาผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ ขอให้กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายยาเสพติดในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้ร้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งให้กำหนดโทษใหม่เป็นลงโทษจำคุก ๒๕ ปี

- ๒ -

และปรับ ๓,๓๓๓,๓๓๓.๓๓ บาท นอกจากที่กำหนดโทษใหม่ให้เป็นไปตามคำพิพากษาที่ถึงที่สุด ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาแผ่นดิน (ผู้ถูกร้องที่ ๒) พิพากษายืน ผู้ร้องขออนุญาตฎีกาและฎีกาคัดค้านคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๒ ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาแผ่นดิน (ผู้ถูกร้องที่ ๓) มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ร้องฎีกาและยกคำร้อง ผู้ร้องเห็นว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสามในชั้นขอให้กำหนดโทษใหม่ โดยปรับบทความผิดและบทกำหนดโทษตามประมวลกฎหมายอาญาแผ่นดิน มาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) เป็นเหตุฉกรรจ์ที่มีได้บัญญัติไว้ในขณะที่ผู้ร้องกระทำความผิด ทำให้ผู้ร้องต้องรับโทษหนักกว่าที่ควรจะเป็น ไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) และไม่เป็นแนวทางเดียวกับคำพิพากษาในคดีอื่นที่ผู้ร้องยกขึ้นมาเทียบเคียง เป็นการปฏิบัติที่ไม่เสมอภาคต่อผู้ร้อง ไม่ชอบด้วยหลักนิติธรรม ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ ประกอบกับเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสามขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ

- ๓ -

โดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบถึงการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณี อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้อง ทั้งสามพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ร้องในชั้นขอให้กำหนดโทษใหม่ไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ทำให้ผู้ร้องต้องรับโทษหนักเกินกว่าที่ควรจะเป็น ผู้ร้องไม่ได้รับการกำหนดโทษใหม่ ตามอัตราส่วนที่เป็นไปในแนวทางเดียวกับคำพิพากษาศาลฎีกาคดีอื่นที่ผู้ร้องยกขึ้นมาเทียบเคียง เป็นการ ปฏิบัติที่ไม่เสมอภาคเท่าเทียมต่อผู้ร้อง และการปรับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๙๐ และ มาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) โดยอาศัยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปริมาณของสารเสพติดที่ผู้ร้องครอบครอง เป็นข้อสันนิษฐานว่ามีไว้เพื่อใช้ทำการค้าหรือก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน หรือทำให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประชาชนทั่วไป เป็นการกำหนดความรับผิดชอบเกินกว่าการกระทำ รวมถึงการใช้บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายยาเสพติดอันเป็นบทลงโทษที่มีได้ เป็นความผิดที่บัญญัติไว้ในขณะที่ผู้ร้องกระทำความผิด ไม่ชอบด้วยหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ ซึ่งการยื่นคำร้อง

- ๔ -

ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่า เป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

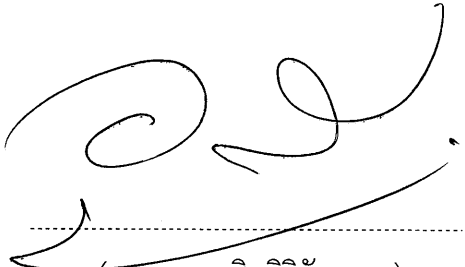
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

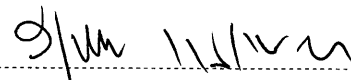

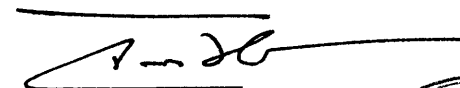

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๔๗/๒๕๖๙)

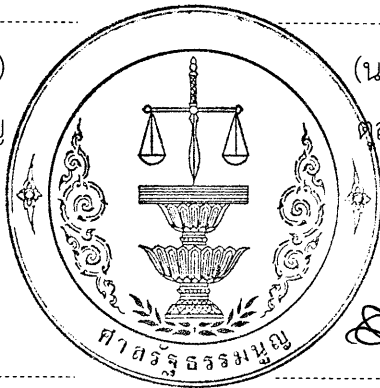

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

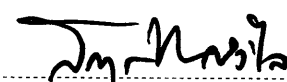

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรารัฐ ทรงศิริไธ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ